

ствія! Тръбаше ли азъ да отровѣж сърцето му? Той ма остави! . . . Много добръ! не тръбаше ли той да ма остави, или да го видѣж, пълень отъ презрѣніе къмъ мене, да са предаде на моята съперница? Не, не, азъ теглѣж туй което съмъ найдобръ заслужила. Иди си, Телѣмахе, иди си прѣзь море: остави Калипса неутѣшна безъ да може да търпи живота, нито да намѣри смъртта: остави я неутѣшна, посрамена, отчаяна заедно съ твоята горда Евхариса.“

Тѣй си говореше сама въ пещерата си: но тутакъ си тя излѣзва бърже. „Дѣ сте вий, о Менторе? рече му тя. Тѣй ли вий поддържате Телѣмаха противъ порока на който той подпада? Вий спите; когато любовта бодрествува противъ васъ. Азъ не можъ повече да търпѣж туй ниско равнодушіе което вий показвате. Ще гледате ли вий сѣкый день спокойно Одисеева сынъ да безчести баща си, и да небрежи високото си призваніе? На мене ли или на тебе родителитъ му повѣрихъ неговото поведеніе? Азъ сама търсеж средства да исцѣрихъ сърцето му а вий нищо ли нѣма да сторите? Въ найдѣлбокото мѣсто на този лѣсъ има тополы добры за построеніе на корабъ; на сѣщото мѣсто Одиссей направи корабя съ който излѣзе отъ този островъ. Ще намѣрите тамъ и една пещера дѣто сж турены потребнытъ орждія за дѣланье и за сковаванье на сичкытъ части на единъ корабъ.“

Едва изрече тя тѣзи думы и са раская. Менторъ не изгуби нито минута: той отиде въ тѣзи пещера, намѣри орждіята, пресѣче тополытъ, и въ единъ само день исекара корабя въ състояніе за плаванье, защото могуществото и искусството на Минерва нематъ нужда отъ много време за да извършѣтъ и найголѣмытъ работы.

Калипса са намѣри въ една ужасна душевна мъка: отъ една страна, тя искаше да види да ли напредва работата на Ментора; а отъ друга, тя не можаше да са рѣши да напусне лова, на който Евхариса ще бѣде въ пълна свобода съ Телѣмаха. Ревността не я оставяше никакъ да изгуби изъ видъ двамата любовници: но тя са стараше да обърне ловитвата къмъ онъзи страна дѣто знаеше че Менторъ правяше корабя. Тя чуваше ударытъ на брадвата и на чука и даваше ухо;